

När barndomen står i vägen

■ *Till mamma på Mors dag*
Doris Dahlin
 Ordfront förlag

ROMAN Två kvinnor i äldre medelåldern. Som i hela sitt liv hungrat ihjäl sig efter bekräftelse från sina mödrar, som längtat efter kärlek, att få bli älskade bara som de är. Men som alltid fått kalla handen: De har levt hela sitt liv, bakbundna av sina ouppklarade relationer till sina respektive mammor. Psykologen Elisabeth så hårt att hon sagt nej till att få egna barn, ekonomichefen Reseda så mycket att hon stött sina egna barn ifrån sig, hon vågar tvärtom inte gå för nära.

Även om psykologen Elisabeth vet ända in sin professionella själ att man alltid bär med sig sin egen barndom, så orkar hon inte möta sin egen. Det hit-

tar hon inte styrkan till. Men så en dag hakar hennes och Resedas liv i varandra, igen. Och barndomen blir nu så påträngande att det inte längre går att ducka för den.

Reseda står med händerna i sin döda mammas nerpackade saker, i färd med att rensa hennes dödsbo. Och då, efter ett helt vuxenliv, bestämmer hon sig för att ta kontakt med barndomsvännen Elisabeth. Men Elisabeth blir livrädd och stänger dörren så fort det bara går. Men att fly barndomens oläkta sår, det går bara inte. Det visar författaren Doris Dahlin med okuvlig tydlighet i sin roman

Till mamma på Mors dag.

Det är en finstämd och psykologiskt orienterad sorgesång om oläkta sår, om en barndom som står i vägen för ett liv på egna villkor. En roman med hög igenkänningsfaktor, för handen på hjärtat: hur fria är vi från vår barndom?

Doris Dahlin

FOTO: ULLA MONTAN

Det kan vara värt att läsa denna roman. För detta är också en berättelse om hopp, om att man, oavsett hur gammal man är, kan våga möta sitt förflutna, med en liten stödjande hand från andra, och kunna gå vidare. Som en lite friare människa. Redo att prova? Läs och lär.

HANNA NOLIN